

ΜΙΑ ΣΥΓΚΙΝΗΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΤΟ ΕΡΩΤΙΚΟ ΡΟΜΑΝΤΣΟ ΤΗΣ "ΖΩΝΤΑΝΗΣ ΚΟΥΚΛΑΣ,,

Τέ θαυμα όντος "Αγγλου γλύπτου. Πώς έφτιαξε τήν κερένια κεύκλα του ότι Κούρτναϊ Πέλλων. Ή περιπέτειες της Λεό Ρουζίτς. Πώς έγινε περίφημο μοντέλο στο Παρίσι. Ο φλογέρος έρωας της λεό γιά τόν Πέλλων. Η έκδικηση της Κάθρην Λάρενς. Πώς κατεστράψη η «Κέρη του 20ου αιώνος». Ή τραγωδία του "Αγγλου καλλιτέχνου και του μοντέλου του, κλπ.

TΕΛΕΥΤΑΙΑ άλεις ή έφημερίδες τού κόμισμού δοχολήθηκαν μέτο θαύμα τής «ζωντανής» κούκλας. Είναι δέ άδυντο νά μη διαβάσσαστε κι' έστις κάτι γι' αιτή την έκπληκτηκή έφεύρεσι όντος έκκεντρικού "Αγγλου γλύπτου, τού Κούρτναϊ Πόλλοκ, τού «Νέου Πυγμαλίωνος», διπώς τον λένε.

Ό παράδεινος αύτούς καλλιτέχνης κατώρθωσε νά ζωντανέψη μάκι μεγάλη περένια κούκλα. Μέ ποιό τρόπο; Χάρισ σ' έναν ευφρέστατο ήλεκτρικό μηχανισμό, παρδούμοι με κέινουν πού έγουν όλοι οι μηχανικοί άνθρωποι τής έποχής μας. Ο Κούρτναϊ Πόλλοκ δώμας τελειοποίησε τα άξιοθαυματά αύτων αυτόματα, γιατί κι' η κερένια κούκλα του δινέι την έντυπωσι διτί είναι ζωντανή! Τό πρόσωπο της πάρνει διαδοχικά διάφορες ζωφράσεις κι' διθεατής νομίζει διτί έχει μπροστά του μιά ζωντανή γυναίκα κι' διτί ένα ρημαγό αύτόματο.

Πάντα, τώρα, δι γλύπτης αύτούς, δι τόσο γνωστός ούτο Λοιδίνο, παράπτωσε τό κρύο μάρμαρο και πήρε τής μόφασι νά φτιάξη ένα ζωντανό γυναικείο ρημαγό από κερί;

Σ' αύτη τή δικαιολογημένη άπορια άπαντης σε αύτές της μέρες δι καλλιτεχνικός υπεργάτης τού «Μόρνιγκ Πόστ» μ' έναν μποκαλυπτικό δρόμο που τό έγραψε όπερο διδιφόρες έρευνες ποι έκανε για την ιδιωτική ζωή του «Νέου Πυγμαλίωνας».

Η διφορμή λοιπόν τής κατασκευής αύτης της διξιθαύμαστης ζωντανής κούκλας τού Πόλλοκ, ένεις ένας τρυφερός μάτι όπιγχος και τραγικός έρωας τού "Αγγλου καλλιτέχνου.

Ο Κούρτναϊ Πόλλοκ, έδω και δέκα χρόνια, έχει γνωρίσει στό Παρίσι μιά δύμορφη νέα που έποξαρε στ' «άτελεί» τών καλλιτέχνων ώς μοντέλο. Τήν έλεγαν Λεό Ρουζίτς κι' ήταν κόρη μιᾶς Γαλλίδας, έγκαστασημένης στη Σαγκάη κι' ένας Πόλλωνος μηχανικούς. Η Λεό μεγάλωσε στήν Κίνα κι' άπαντης έγινε δεκαπέντε χρόνων, οι γονείς της τήν έστειλαν στό Παρίσι, κοντά σε μιά θεία της, δην έζησε τριά χρόνια, τά πιό έφιαστικός και τά πιό μαρτυρικό τής ζωής της Ή θεία της Λεό έλεγε παντρεύτη έναν τυχοδιώκτη, δι όποιος δύναται μιά μέρα έχασε διτί είχε και δέν είχε στάχατια, συλλογιστήκε διτί δέν του έμενε νά κάνη τίτοτα» άλλο παρά νά έκμεταλλευθή τήν ώμορφα και τά δροσερά νειδάτη τής άνευδά του. Από τή στιγμή αύτή λοιπόν άρχισε μια απεριγραπτή τραγωδία γιά τήν διτυχή νέας. Η Λεό διαγκάστηκε νά φύγη από τό σπίτι τής θείας της και νά κατασύρη σ' ένα μικρό ένενδοχείο, μέτην άποφασι νά έργαστη γιά νά ζήπη.

Η Λεό Ρουζίτς ήταν άπενταρη κι' άναγκαστηκε από τήν άλλη μέρα νά ψάξει νά θρή καμμιά δύναται γιά νά κερδίσῃ τό ψωμί της. Κι' ή άλληθεια είναι, διτί στάθηκε τούχερή, γιατί σ' ένα καφενείο τού Καρτρί Λατέν γνώρισε τυχαία έναν ήλικιωνέν ξαργάρα, δι όποιος τής πρότεινε νά πούρη στό «άτελεί» του. Η Λεό δέχτηκε δύλαχρη τήν πρότασι του κι' έτοι μέτο λεφτά που κέρδιζε μπροσέ νά νοικιάσει ένα μικρό δωμάτιο στή Μονμάρτρη και νά έγκαστασθή έκει πέρα. Ο πίνακας τώρα του ζωγράφου, γιά τήν διπότο είχε ποζάρει, έκανε μεγάλη έντυπωσι στό «Σαλόν», στή μεγάλη έπησιο έκθεση κι' δύλιοι οι καλλιτέχνες τού Παρισιού θέλησαν νά γνωρίσουν τό μοντέλο του. Έτσι ή Λεό Ρουζίτς έγινε πασίγνωστη και περιζήτητη από τους ζωγράφους και τους γλύπτες. Η ζωή της φυσικά είχε διλαχεί πειά. Τό περιόδου μοντέλο κέρδισε άρκετά χρήματα, είχε ένα πολυτελές διαμέρισμα στή πυνκία τού Μονμάρτρης και μέτην κομψήτητα και τή χάρι του θεωρείτο ως μια από τίς έξαιρετικές γυναίκες τού καλλιτέχνικού κόσμου τού Παρισιού.

Προστάσης της έξακολουθούσε νά είνε δι γέρος ζωγράφου που τήν διέδειξε, δι όποιος είνε περιπτό ν' άναφέρη κανείς διτί τήν είχε έρωτευ-



Η ζωντανή Κούκλα, σε διάφορες έκφρασης τού προσώπου της

θή παράφορα. Η Λεό ώστόσο δέν έτρεφε γι' απότον παρά μια μεγάλη στοργή, σάν ένα δεύτερο πατέρειο της.

Στό «άτελεί» λοιπόν μάτι μέρα γνώρισε εναν «Αγγλό γλύπτη, που είχε άρχισε νά γίνεται γνωστός στό Παρίσι με τίς προσέμους του και τά «γυμνά» του. Τό περίφημο μοντέλο γοητεύτηκε τόσο από αυτή τή γνωριμία, ώστε προσφέρθηκε μόνο του νά ποζάρη στό «άτελεί» τού «Αγγλου γλύπτου» για ένα γυμνό. «Ενοιωθεί γι' αύτον μιά παράξενη συμπάθεια και ήθελε με κάθε τρόπο νά τού έμπεινόν ένα αριστούργημα. Αύτος δένος καλλιτέχνης ήταν δι Κούρτναϊ Πόλλοκ.

Ο «Αγγλος γλύπτης» ζούσε στό Παρίσι με μιά Λοινδρέζια καλλιτέχνιδα, τήν Κάθρην Λάρενς, που ήταν κι' αυτή γλύπτρια και που άγαπαντούσε τόν Πόλλοκ. Μά ήταν πάρα πολύ φιλόδοξη και πολλές φορές ή ζήλειες γιά τά έργα του «άρραβωναςτικού» της έπινγαν τόν έρωτα της και τήν έκαναν μιά παράλογη, σχεδόν τρελή γυναίκα, που δέν ουλογιζόταν τίποτ' άλλο παρά τή ματιοδοξία της.

Η Κάθρην Λάρενς ήταν μιά έγωστρια, που είχε κατορθώσει νά ύποδουλώνη κυριολεκτικά στή θέληση της τόν Κούρτναϊ Πόλλοκ. Η γνωριμία του λοιπόν με τήν Λεό Ρουζίτς ήταν σάν μιά υπόδειγμα γιά μιά καινούργια ζωή!...

Ο Πόλλοκ από τήν άλλη μέρα, παρ' ζεις τίς σκηνές τής Κάθρην Λάρενς, άρχισε νά δέχεται στό «άτελεί» του τό περίφημο μοντέλο για νά φτιάξει, έχοντας ώς πρωτότυπο τό ύπεροχο σώμα του, τήν «Κόρη του 20ου αιώνος». Κι' άλληθεια, τό έργο προχρονούσε γοργά, έμμυγχωμένο διαρκώς από τόν έρωτα που είχε συνέδεσε πεια τίς άποτο τού μοντέλου και τόν γλύπτου.

Σ' αύτό τό μεταξύ, ή Κάθρην Λάρενς, που είχελεπε διτί τό νέο έργο τού «άρραβωναςτικού» της είναι πάντα όντων από δύλα τά διάκι της, πήγε νά οκάση από τή λύσσα της και μά νύχτα, λίγο πριν τελειώσει τό «φριστούργυμα» τού Πόλλοκ, μπήκε κρυφά στό «άτελεί» του και τό κατάστρεψε...

Η Λεό κι' δι Πόλλοκ τήν άλλη μέρα, μπροστά σ' έκεινή τήν δινεπανόρθωτη καταστροφή, λίγο έλειψε νά τρελαθούν. «Επεσαν σέ μια θαεία άπογνωσί που είχε μιά πολύ μοιραία συνέπεια γιά τό γλύπτη. Ο Πόλλοκ έγινε νευρασθενής και μισθρωπός. Πολλές φορές τόν έπιαναν τρομερές νευρικές κρίσεις, και τότε γινόταν έπικινδυνός γιά δύλο τόν κόσμου. Η Λεό λοιπόν τόν έκλεισε σέ μια κλινική γιά νά γιατρευτή, έξακολουθώντας νά τόν λατρεύη μέτον ίδιο παράφορο έρωτα.

Μά κι' έκεινής ή ήγεια είχε κλωνιστήκαι σιγά-σιγά δροχίσει νά λυώνη. «Οταν δι Πόλλοκ, ζιστέρ» από ένα χρόνο, έγινε καλά και ζηγκήκε από κλινική, ζρίκη μιά σγνώριστη Λεό: χλωμή, διδύνται, έποιμοθανάτη!...

Έφυγε μάρεως μαζύ τής γιά τήν «Ελεύθεια, τήν έβαλε στό καλύπτερο σανατόριο τού Νταβός, προσπάθησε νά τή σώση με κάθε τρόπο. Μά ή Λεό έτσιν αγίτησε τήν έρωτη. Κι' όστερ» από λίγο καιρό πέτασε στήν «Ελεύθεια».

Ο Κούρτναϊ Πόλλοκ γύρισε τότε στό Λοιδίνο κι' αποτραβήθηκε από τόν κόδιο. Τόν είχε πάλι ή νευρασθενία. Ζούσε μονάχος, μέτην έχη καρματά διάσθεια νά διυλεύσει, κρυφά διτί ζλόγους τών φίλων του κι' έσχατώς τό «τρελάδος». Πόλλοκ παρουσιάσεις μέσαφνα στό Λοιδίνο τό θαύμα τής «ζωντανής» κούκλας του, που δέν είνε τίποτ' άλλο παρά ένα κερένιο δομοίωμα τής Λεό Ρουζίτς...

Άυτές λοιπόν είνε ή συγκινητικές όποκαλύψεις τού «Μόρνιγκ Πόστ» για τό άσιοθεάμαστο αστόριπο τόν γλύπτου Πόλλοκ, τό διπότον διπάτε τήν ζωντανή κούκλα του, που δέν είνε τίποτ' άλλο παρά ένα συγκινητικό έρωτικό ρωμαντισμό.